

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010449
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010449.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2014 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza a o odvolaní obžalovaného

C. C. J.,

nar. XX.XX.XXXX v J., okres Prievidza, trvale bytom G., A. č. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/127/2013 zo dňa 18. novembra 2013 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr.zák. a o uložení trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a/, 6 Tr.zák.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Výroky o vine o náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

II.

Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamieta, pretože bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný C. C. J. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 21. januára 2013 okolo 17.00 hodiny v Prievidzi, pri Obchodnom dome VTÁČNIK, po tom, ako poškodený I. T. odmietol ísť s ním za jeho kamarátmi, chytil ho za zápästie pravej ruky, druhou rukou ho tlačil do chrbta a asi desať metrov ho ťahal smerom

na námestie, pričom mu povedal, že ak sa pokúsi utiecť, tak ho zbije, preto s ním poškodený išiel k Obchodnému domu ROZVOJ a následne okolo Mestskej knižnice cez park až k Domu smútku na sídlisku Sever v Prievidzi, počas cesty vybral z vrecka nožik tzv. motýlik a hral sa s ním tak, že ho opakovane otváral a zatváral a to asi 30 centimetrov od tváre poškodeného, ktorý sa bál, že ho môže porezať, hovoril mu, že je v podmienke a že ak na neho niekto zavolá policajtov, tak si to odsedí, ale potom ho zabije, následne si od poškodeného požičal mobilný telefón, ktorý mu po uskutočnení hovoru už nevrátil a z telefónu vybral SIM kartu, ktorú odovzdal poškodenému, pričom pri Dome smútku na sídlisku Sever v Prievidzi, pred cintorínom sa stretol so skupinou piatich kamarátov, znova vybral nôž z vrecka a priložil ho poškodenému ku krku, zasmial sa a nožik si schoval do vrecka, následne všetci prešli od Domu smútku popri Obchodnom dome TERASY až k autobusovej stanici a odtiaľ na sídlisko Zapotôčky, kde povedal poškodenému, že ho má vyhľadať na facebooku a že mu mobilný telefón vráti, až keď mu donesie nejaké zlato, mobilný telefón následne predal nezistenej osobe a poškodenému I. T. spôsobil škodu 400 eur; v bode 2) bol uznatý vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr.zák., pretože dňa 08. septembra 2012 o 05.30 hodine v Prievidzi na Hviezdoslavovej ulici, pred Reštauráciou ELEMENT vyrhol poškodenému C. K. z ruky mobilný telefón značky SAMSUNG Galaxy S2 so SIM kartou, čím mu spôsobil škodu 300 eur; napokon v bode 3) bol uznatý vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Tr.zák., pretože od 10. decembra 2012 do 29. marca 2013 v Prievidzi maril účel ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza, číslo 2T 140/2012-239 zo dňa 12. septembra 2012, právoplatného dňa 12. septembra 2012, ktoré mal vykonávať u MUDr. Evy Garajovej v Prievidzi na ulici Š. Kráľika číslo 26, túto liečbu začal dňa 07. novembra 2012, avšak na plánované kontroly od 10. decembra 2012 sa bez udania dôvodu nedostavil a to až do 29. marca 2013, kedy bol vzatý do väzby.

Podľa § 44 Tr.zák. súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/127/2013 zo dňa 31.07.2013, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to jeden kus nožik (motýlik), ktorý sa nachádza v spise Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/127/2013 na č.l. 237. Podľa § 60 ods. 6 Tr.zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bol poškodený I. T. s nárokom na náhradu škody odkázaný na konanie v občiansko-právnych veciach.

Proti tomuto rozsudku podala písomne v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V podrobnom odôvodnení odvolania vytýkala súdu prvého stupňa najmä upustenie od uloženia súhrnného trestu, keď skorším rozsudkom bol obžalovaný odsúdený za jeden trestný čin a v tejto veci je obžalovaný z ďalších troch trestných činov. Neuloženie súhrnného trestu považovala prokurátorka za neprimerane mierne. Vyplýva to z osoby obvineného, okolností, za ktorých boli trestné činy spáchané, charakteru a počtu trestných činov. Ďalej prokurátorka uviedla, že úvaha súdu prvého stupňa o premene iného podmienečného trestu odňatia slobody na trest nepodmienečný je nesprávna, pretože na uvedené odsúdenie sa vzťahuje Amnestia prezidenta SR zo dňa 02.01.2013 s účinkom, že sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený. Napokon prokurátorka vytýkala chybu aj v tom, že súd na jednej strane upustil od uloženia súhrnného trestu a na druhej strane navyše uložil obžalovanému trest prepadnutia veci. Fakticky teda súd prvého stupňa od uloženia súhrnného trestu neupustil, ale obžalovanému pridal ďalší trest. Prokurátorka navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. zrušiť výrok o treste s tým, aby odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne v prvej polovici trestnej sadzby podľa § 189 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2, 110 ods. 2, 38 ods. 2, 36 písm. l/ a 37 písm. h/ Tr.zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Navrhla tiež uložiť trest prepadnutia veci - nožika. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. navrhla zrušiť výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/127/2013 zo dňa 31.07.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce.

Odvolaním písomne napadol rozsudok súdu prvého stupňa aj obžalovaný, ktorý namietal úvahy súdu prvého stupňa o premene podmienečného trestu odňatia slobody v inej veci na trest nepodmienečný.

Obhajca obžalovaného v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť. Poukázal najmä na to, že do 16 rokov veku sa obžalovaný venoval organizovanej športovej činnosti, pričom exces v jeho správaní nastal po 17 roku života nevhodnou voľbou kamarátov, ako aj tým, že ho musela vychovávať stará matka.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhla prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín vyhovieť odvolaniu podriadenej prokurátorky s dvomi odchýlkami. Navrhla po zrušení výroku o treste obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby a súčasne navrhla vo výroku použiť aj ustanovenie § 117 ods. 1 Tr.zák. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť podľa § 316 Tr.por., pretože bolo podané osobou, ktorá sa práva podať odvolanie výslovne vzdala. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť. K odvolaniu obžalovaného sa pripojil k návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín.

Odvolací súd z podnetu odvolania prokurátorky podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. K podanému odvolaniu obžalovaného odvolací súd zistil, že tento sa práva podať odvolanie predtým výslovne vzdal.

I.

K odvolaniu prokurátorky uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné: Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa v tomto smere v odvolaní nebola vytkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

V súvislosti s napadnutými výrokmi v rozsudku súdu prvého stupňa o upustení od uloženia súhrnného trestu a o uložení trestu prepadnutia vecí, je potrebné predovšetkým úvodom uviesť, že súd prvého stupňa inak správne dospel k záveru, že vo vzťahu k skoršiemu rozsudku prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Tr.zák.

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/127/2013 zo dňa 31.07.2013 bol obžalovaný C. J. ako dospelý páchatel' uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 28.03.2013 okolo 21.30 hod. v Prievidzi na Ul. P. Dobšinského, pri základnej škole, stretol poškodeného C. E. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorého pristavil a zavolať k sebe a žiadal od neho, aby mu dal zlatý prsteň a peniaze, a to z dôvodu, že poškodený mal o ňom na sociálnej sieti facebook písať nepravdy, pričom zároveň dodal, že ak mu nedonesie, o čo žiadal, tak ho zbije, následne prišiel s poškodeným k vchodu V. na Ul. J. V., kde poškodený býva a opätovne mu prízvukoval, že ak mu uvedené veci nedonesie do 5 minút alebo pošle za ním jeho otca, tak si ho nájde a zbije ho tiež a po tom ako poškodený obžalovanému doniesol mosadzný prsteň, mu obžalovaný dňa 28.03.2013 okolo 22.00 hod. zazvonil na jeho vchode a oznámil mu, že aby prišiel k nemu dolu, čo poškodený aj urobil a žiadal od neho pravý zlatý prsteň, poškodený odišiel domov a keď nenašiel zlatý prsteň, ako požadoval obžalovaný, doniesol mu 20 €, ktoré si obžalovaný ponechal a dohodol sa s poškodeným, že dňa 29.03.2013 o 11.00 hod. sa stretnú na Ul. Šafárika pri pohostinstve Maják a tam mu poškodený donesie pravý zlatý prsteň, a v prípade ak nie, tak ho tiež zbije. Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. l/, 38 ods. 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 4 roky nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Trestnej činnosti, za ktorú je obžalovaný stíhaný ako mladistvý, spáchal teda skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za inú jeho trestnú činnosť.

Na druhej strane však súd prvého stupňa pochybil pri rozhodovaní o treste vo viacerých smeroch. Základné pochybenie súdu prvého stupňa spočíva v tom, že podľa § 44 Tr.zák. pokladal trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Tu, okrem inak správnych dôvodov odvolania prokurátorky, odvolací súd poukazuje najmä na to, že uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej pri trestnom čine podľa § 189 ods. 2 Tr.zák. (sadzba

odňatia slobody od 4 rokov až na 10 rokov), pričom horná hranica sa podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. dokonca mala zvýšiť o 1/3, ak by súd bol ukladal súhrnný trest, je neprimerane mierne. Obžalovanému bol skorším rozsudkom uložený trest odňatia slobody ako dospelému páchatelovi na 4 roky (trest je zo zákona nepodmienečný) za jeden zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. V prejednávanej trestnej veci je však obžalovaný stíhaný za ďalšie tri trestné činy, z toho taktiež za jeden zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. Tu obžalovaný spáchal aj prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Tr.zák., kde maril dokonca rozhodnutie súdu, ktoré smerovalo k pomoci mladistvému obžalovanému liečením sa zbaviť drogovej závislosti. Aj z tohto vyplýva, že možnosti prevýchovy obžalovaného sú sťažené.

Z uvedeného vyplýva, že upustenie od uloženia súhrnného trestu v tomto prípade nezodpovedá zásade trestania páchatelov trestných činov, či už z hľadiska ochrany spoločnosti, tak aj výchovy páchatela k tomu, aby viedol riadny život (§ 34 ods. 1 Tr.zák.). V tomto prípade by ani nebolo v súlade s morálnym odsúdením páchatela (§ 34 ods. 1 Tr.zák. veta za bodkočiarkou), ak by obžalovaný za ďalšie tri trestné činy prakticky vôbec nebol potrestaný.

Súd prvého stupňa taktiež v odôvodnení rozhodnutia nesprávne poukazoval na právoplatné odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/140/2012 zo dňa 12.09.2012 k trestu odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu, kde vyslovil názor, že dôjde k premene tohto trestu na trest nepodmienečný. V tejto inej trestnej veci totiž predseda senátu právoplatným unesením, sp.zn. 2T/140/2012 zo dňa 30.07.2013 rozhodol o účasti odsúdeného na amnestii prezidenta republiky s tým, že sa odsúdenému uložený trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu odpúšťa.

Pri rozhodovaní o treste súd prvého stupňa ďalej pochybil aj v tom, že súčasne so svojím rozhodnutím o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr.zák. rozhodol tak, že obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. trest prepadnutia veci. Ustanovenia o súhrnnom treste, vrátane upustenia od jeho uloženia, sa týkajú nielen trestu odňatia slobody, ale aj ďalších do úvahy prichádzajúcich trestov. Ak teda súd dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr.zák., toto rozhodnutie sa týka všetkých trestov, a preto je v rozpore s týmto ustanovením Trestného zákona, ak obžalovanému bol uložený v tomto prípade ešte trest prepadnutia veci.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ , ods. 2 Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu a vo výroku o uložení trestu prepadnutia veci, pretože týmito výrokmi bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest, resp. upustenie od jeho uloženia je neprimerane mierne.

Senát odvolacieho súdu zvažoval, či má postupovať podľa § 322 ods. 3 Tr.por. a sám vo veci rozhodnúť rozsudkom, na ktorý postup by inak boli splnené podmienky. Dospel však k záveru, že právo na obhajobu obžalovaného, vrátane práva na preskúmanie zákonnosti a primeranosti konkrétne uloženého trestu vyžaduje, aby o uložení trestu rozhodol súd prvého stupňa, ak pred tým došlo v prvostupňovom konaní k upusteniu od jeho uloženia. Z tohto dôvodu odvolací súd podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V novom konaní bude musieť súd prvého stupňa odstrániť chyby tak, ako sú vyššie uvedené. Súčasne senát odvolacieho súdu vyslovuje názor, že pri ukladaní trestu obžalovanému podľa ustanovení §§ 42, 41 Tr.zák. sa javí byť primeraným okrem iných trestov, trest odňatia slobody v prvej tretine trestnej sadzby, ktorý trest bude zo zákona nepodmienečný. Pre uloženie súhrnného trestu v prvej tretine zvýšenej trestnej sadzby a nie v hornej polovici trestnej sadzby, ako to navrhovala prokurátorka krajskej prokuratúry, významne svedčia najmä tieto okolnosti. Obžalovaný spáchal prejednávané trestné činy ako mladistvý, pričom je nutné na neho hľadieť, akoby nebol súdne trestaný. Právoplatný výrok o vine za tri trestné činy urobil súd prvého stupňa po tom, čo obžalovaný urobil vyhlásenie o vine.

II.

K odvolaniu obžalovaného uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 268) vyplýva, že obžalovaný, jeho obhajca, zákonná zástupkyňa, ako aj zástupca Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza sa po vyhlásení rozsudku a po poučení o opravných prostriedkoch výslovne vzdali práva podať odvolanie. Obžalovaný napriek tomu sám písomne podal odvolanie. Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zamietne odvolanie okrem iných dôvodov aj vtedy,

ak bolo podané osobou, ktorá sa práva odvolania výslovne vzdala. Preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.